

Ο ΔΙΑΝΟΜΕΥΣ
ΤΟΥ
ΦΑΡΟΥ ΤΗΣ ΟΘΡΥΟΣ¹

Τὴν 1 Ἰαννουαρίου 1861

Ἴδου τὸ νέον ἔτος· μ' ὑγείαν συμπολιῖται!
Εἰς λήθην τὰς μερίμνας! Εὐφραίνεσθε, χαρῆτε.
Τὸ λήξαν πικρὰς ὥρας καὶ κατηφεῖς ἡμέρας
ἂν εἶχε μὴ φοβῆσθε. Ὑπομονὴ καὶ θάρρος!
Ἐπὶ τοῦ νέου τούτου θὰ λάμψ' εἰς καλητέρας
τῆς Ὅθρυος ὁ Φάρος.

Ἐπὶ τοῦ ἔτους τούτου πᾶν ἀγαθὸν κ' εὐκταῖον
τὸ ζεῦγος τῶν σεπτῶν μας ἄς στέψῃ βασιλέων!
Σᾶς δέ, καὶ πᾶν σας βῆμα, καὶ τὰς ἡμέρας πάσας
ὁ πλοῦτος ἄς διώκῃ, ἄς φεύγῃ δὲ ὁ Χάρος,
κ' εὐθύμως ἄς φωτίζῃ τὰ εὐτυχήματά σας
τῆς Ὅθρυος ὁ Φάρος.

Μακρὰν ὑψοῦται ὄρος ὡς ζώνην ἔχον νέφη.
Λαμπρὸν ἀστέρων στέμμα τὴν κορυφὴν του στέφει,
καὶ εἰς τὰς φάραγκάς του, ὑπὸ τὸ ξίφος τρέμων,
λαὸς τὸ πάλαι μέγας πιέζεται βαρβάρως.
Πλὴν θέλει τῷ φωτίσει τὰς τρίβους τῶν πολέμων
τῆς Ὅθρυος ὁ Φάρος.

¹ Ἐφημερίς ἐκδιδομένη ὑπὸ τοῦ φιλοπάτριδος Ε. Οἰκονομίδου
ἐν Λαμίᾳ.

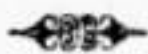

Ὅποταν δ' ἔλθ' ἡ ὥρα ἡ ἔνδοξος ἐκείνη,
τὸ ἔθνος τῶν μαρτύρων δὲν θέλει περιμείνει
ὁ Γάλλος τὰ δεσμά του, ὁ Ἄγγλος νὰ συντρίψῃ,
οὐδὲ νὰ γεφυρώσῃ τὸν Δούναβιν ὁ Κζάρος·
ἀλλ' εἰς σημεῖον, φλόγα μεγάλην θ' ἀναρρίψῃ
τῆς Ὅθρυος ὁ Φάρος.

Ἀπὸ τοῦ ἔτους τούτου θὰ παύσῃ ἡ ἀργία
εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ κράτους καὶ εἰς τὰ ὑπουργεῖα·
τὰς θέσεις δὲν θὰ ἔχουν ληστὰι καὶ δωροδόκοι,
ὁ κάπηλος τῶν νόμων καὶ τῶν δραχμῶν ὁ λάρος,
καὶ διὰ τοῦ φωτός του θὰ τοὺς καταδιώκῃ
τῆς Ὅθρυος ὁ Φάρος.

Οὐδεὶς θὰ κατισχύσῃ τὸν τεῦθεν ψηφοθήρας,
πολιορκῶν καὶ κρούων τῶν ὑπουργῶν τὰς θύρας·
καὶ ἂν τις ταπεινόφρων, πῶς εἶν' ἐπιδεικνύῃ
πατρίς του τὸ Ζητούνι, καὶ τόπος του ἡ Πάρος¹,
εἰς τοῦ κοινοῦ τὸ μῖσος θὰ τὸν καταδεικνύῃ
τῆς Ὅθρυος ὁ Φάρος.

Αὐτὰ τ' ἀγαθὰ ὅλα καὶ ἄλλ' ἀνυπερθέτως
ὑπόσχομαι νὰ φέρῃ τὸ νέον τοῦτο ἔτος.
Ἐν ᾧ τὰς εὐχὰς ταύτας σᾶς δίδω πρωτὶ βράδυ,
δειχθῆτε δὲ γενναῖοι καὶ σεῖς, καὶ μὴ πρὸς βάρος·
κ' ἐνθυμηθῆτε ὅτι, ὡς φάρος, θέλει λάδι
τῆς Ὅθρυος ὁ Φάρος.

¹ Δηλαδή «ζητῶν» καὶ θέλων νὰ «πάρῃ».

